

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 1 czerwca 2022 r.****w sprawie E-3/21****PRA Group Europe AS przeciwko rządowi Norwegii reprezentowanemu przez administrację podatkową**

(Swoboda przedsiębiorczości – Opodatkowanie bezpośrednie – Reguły dotyczące przenoszenia zysków w ramach grupy – Ograniczenia w zakresie odliczania odsetek płaconych na rzecz podmiotów powiązanych – Porównywalne sytuacje – Inna korzyść podatkowa)

(2023/C 29/04)

W sprawie E-3/21, PRA Group Europe AS przeciwko rządowi Norwegii reprezentowanemu przez administrację podatkową – WNIOSEK złożony do Trybunału przez sąd rejonowy w Oslo (*Oslo tingrett*) na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, dotyczący wykładni przepisów dotyczących swobody przedsiębiorczości, w szczególności wykładni art. 31 Porozumienia EOG w związku z art. 34, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson (prezes), Per Christiansen (sędzia) i Bernd Hammermann (sędzia sprawozdawca) w dniu 1 czerwca 2022 r. wydał wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. W kontekście ustawodawstwa krajowego, takiego jak będące przedmiotem postępowania głównego, sytuacja przedsiębiorstwa zagranicznego z siedzibą w państwie EOG, które tworzy grupę z norweskim przedsiębiorstwem, jest porównywalna z sytuacją norweskiego przedsiębiorstwa, które tworzy grupę z innym norweskim przedsiębiorstwem. Dla oceny porównywalności nie ma znaczenia fakt, że nie miało miejsce faktyczne przeniesienie zysków w ramach grupy z przedsiębiorstwa zagranicznego z siedzibą w państwie EOG do norweskiego przedsiębiorstwa.

Art. 31 Porozumienia EOG w związku z art. 34 Porozumienia EOG należy interpretować w taki sposób, że ustawodawstwo krajowe – takie jak będące przedmiotem postępowania głównego – stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości, ponieważ przedsiębiorstwo podlegające opodatkowaniu w Norwegii może, dzięki stosowaniu reguł dotyczących przenoszenia zysków w ramach grupy, zmniejszyć lub usunąć wpływ przepisów ograniczających możliwość odliczania odsetek od kredytów i pożyczek udzielonych przez podmioty powiązane, o ile tworzy ono grupę z innymi przedsiębiorstwami podlegającymi opodatkowaniu w Norwegii. Nie jest to natomiast możliwe w przypadku tworzenia grupy z przedsiębiorstwami podlegającymi opodatkowaniu w innych państwach EOG.

2. Ograniczenie wynikające z ustawodawstwa krajowego, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, można uznać za uzasadnione, o ile prowadzi ono do zapobiegania w pełni fikcyjnym układom mającym na celu unikanie opodatkowania. Jeżeli natomiast sąd odsyłający uzna, że ustawodawstwo krajowe nie gwarantuje podatnikowi możliwości udowodnienia, że transakcja została przeprowadzona na warunkach, które zastosowano by również między niezwiązanymi ze sobą podmiotami, to wykracza ono poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.